

ĐA HIỆU

CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TỔNG HỘI CỰU SINH VIÊN SĨ QUAN
TRƯỜNG VÕ BỊ QUỐC GIA VIỆT NAM

TẬP SAN ĐA HIỆU KÍNH CHÚC

Các Niên Trưởng, các sĩ quan Quân Sự Vụ, Văn
Hóa Vụ, các phu nhân, các anh chị thuộc đại gia
đình CSVSQ, các anh chị Thanh Thiếu Niên Đa
Hiệu, các Độc Giả, và Thân Hữu

MỘT NĂM MỚI VẠN SỰ NHƯ Ý

Phát Hành Tháng Giêng Năm 2019.

QUAN NIỆM VÀ QUY ĐỊNH CỦA ĐA HIỆU

* * *

A. QUAN NIỆM:

Đa Hiệu là cơ quan ngôn luận của Tổng Hội Cựu Sinh Viên Sĩ Quan TVBQGVN, là gạch nối giữa các cựu SVSQ, giữa các Hội Võ Bị địa phương, giữa thế hệ đi trước cha anh và những thế hệ kế thừa, đại diện là các Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu, trên toàn thế giới. Đa Hiệu cũng là nơi để mọi người cùng chiến tuyến chia sẻ quan điểm, lập trường chống Cộng đến các chiến hữu, thân hữu, các độc giả cùng chung lý tưởng.

B. QUY ĐỊNH:

Để thực hiện được mục tiêu kể trên, chúng tôi mong mỗi sẽ nhận được bài vở, như các bút ký, thơ văn qua nhiều đề tài, đặc biệt liên quan đến chiến trường xưa, đến Võ Bị. Khi chọn đăng, chúng tôi sẽ theo một số quy định cụ thể, như sau:

1. Không nhận bài viết có nội dung tuyên truyền, cổ vũ cho chế độ và chủ thuyết Cộng Sản, đặc biệt là Cộng Sản VN.

2. Không nhận các bài viết có nội dung đả kích hay bôi nhọ cá nhân trong hay ngoài tập thể Võ Bị, trừ lý do rất đặc biệt. Những bài này cần chính xác và có tài liệu dẫn chứng.

3. Xin ghi rõ bút hiệu, tên thật, địa chỉ email, số phone,... để toà soạn khi cần có thể liên lạc.

4. Khi gửi các sáng tác cho toà soạn, có thể đính kèm qua email, qua bu rư điện, hoặc qua CD. Có thể dùng các nhu liệu tiếng Việt như: VNI, UNIKEY, hay các nhu liệu dùng Unicode. Có thể đánh máy không dấu, hoặc viết tay.

5. Ban Biên Tập xin được phép cắt bỏ hay sửa chữa các bài viết, miễn không làm thay đổi nội dung.

6. Ban Biên Tập sẽ quyết định chọn đăng hay không những bài đã đăng ở báo khác, hay trên các trang web.

TỔNG HỘI CỨU SINH VIÊN SĨ QUAN TVBQGVN
TẬP SAN ĐA HIỆU
CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TỔNG HỘI CSVSQ/ TVBQGVN

TỔNG HỘI TRƯỞNG, KIỂM CHỦ NHIỆM
CSVSQ NGUYỄN VĂN THIẾT, K18
Email: nguyenvthiet@aol.com

* * *

CHỦ BÚT:

CSVSQ ĐỖ MẠNH TRƯỜNG, K23

TRƯỞNG BAN TRỊ SỰ, KIỂM THỦ QUỸ:

CSVSQ TRẦN TRÍ QUỐC, K27
tran27147@yahoo.com

* * *

PHÁT HÀNH:

Hội CSVSQ TVBQGVN Nam California, Hoa Kỳ.
Hội Trưởng: CSVSQ NGUYỄN PHƯỚC ÁI ĐÌNH, K26

* * *

ĐỊA CHỈ TÒA SOẠN:

DA HIEU MAGAZINE
P.O. Box 8628
Fountain Valley, CA 92728

E-mail Tòa Soạn Đa Hiệu: dahieu2016@gmail.com

* * *

WEBSITE CỦA TỔNG HỘI CSVSQ/ TVBQGVN

<http://tvbqgvn.org>
<https://tapsandahieu.cf/>

Group Vô Bị Việt Nam:

vobivietnam@yahoo.com

Mục Lục

STT	Đề Tựa	Tác Giả	Trang
1	Phản Đầu		1
2	Thư Tổng Hội	Nguyễn Văn Thiệt	6
3	Trôi Theo Dòng Phúc Lạc	Diễm Nga	9
4	Thơ Lời Chúc Đầu Năm	Trần Hữu Hiền	17
5	Chút Ký Ức Về Cao Nguyên	Trần Châu Giang	19
6	Đại Hội VB Châu Âu Kỳ 14	Đặng Văn Khanh	29
7	Tâm Tình của TTNDH	Đỗ Nguyễn Nhật Khai	32
8	Ngày Lễ Tạ Ơn Lại Đến	Trần Kim Bảng	36
9	Những Tay Bắn Tia	Huỳnh Dĩ Minh	43
10	Về Dinh	Tealan	52
11	Ma Lục của Pleiku	Võ Ý	58
12	Thơ Hòa Hình Đất Nước	Trường Giang	66
13	Nghĩ Quẩn Chuyện Đời	Song Vũ	67
14	Đời Đá Vàng	Ấu Tím	76
15	Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu	Nguyễn Quốc Đống	87
16	Noel Huyền Diệu	Thu Nga	97
17	Thơ Tâm Tình Người Trai Võ Bị	Nguyễn Trần	109
18	Ngày Xa Xưa Ấy	Tường Thúy	111
19	Họp Mặt tại Nước Úc, 2018	Ducxich	125
20	Năm Mươi Năm Tái Ngộ	Giang Văn Nhân	131
21	Con Đường	Phạm Văn Hòa	140
22	Chú Đỗ Đức Chiến...	Diễm Anh	145
23	Tuổi 70... Chán Mờ Đời	Tô Văn Cấp	149
24	Thơ Nêu	Đặng Đức Ý	158
25	Tôi Đi Học Ranger	Cao Văn Hải	159
26	Khóa 26 Sẽ Họp Mặt, 2019	Võ Công Tiên	168
27	Ngắn Gọn về TVBQGV	Đặng Đình Liêu	170
28	Xóm Đạo Tha La	Lê Tấn Lực	180
29	Chỉ Còn Nỗi Nhớ	Vi Vân	188
30	Phim “The Vietnam War”	Trần Ngọc Toàn	198

31	Chạy Bộ	Trần Văn Hồ	203
32	Thi Nhân và Danh Tướng	Nguyễn Minh Thanh	214
33	Thơ Còn Một Giờ	Đặng Văn Thái	218
34	Cánh Chim Bỏ Minh	Bà Nguyễn Trọng Mạc	219
35	Vẫn Nhớ, Quê Nhà...	Lê Văn Điền	226
36	Tiếng Nước Tôi	Minh Nguyệt	231
37	Trong Đám Rừng...	Võ Minh Hòa	237
38	Chuyên Xe Định Mệnh	Trần Văn Hiền	246
39	Thơ Gió Thét Mưa Gào...	Phạm Kim Khôi	253
40	Nét Đẹp Nhất Trần Gian	Nguyễn M.	254
41	Vài Ngọc Đồi Nhỏ Xíu	Vy Bataan	263
42	Cuộc Chiến Việt Nam...	Lê Quang Liễn	266
43	Người Phụ Nữ VN	Cao Xuân Thanh Ngọc	278
44	Tâm Tình Cuối Thu	Nguyễn Văn Thiệt	283
45	Đại Đội Hắc Báo	Trần Văn Trữ	290
46	Trận Ấp Bắc	Tổ Quyên	297
47	“Lâm Viên Niềm Nhớ”	Huỳnh Thủy Tammy	309
48	Hoạt Động của TTNDH	Huỳnh Thủy Tammy	315
49	“Tuyển Tập Bắc Đẩu Võ Ý”	Captovan	317
50	“Cây Mùa Xuân 2019”	Hoàng Như Cầu	323
51	Báo Cáo Tài Chánh	Trần Trí Quốc	327
52	Trả Lời Thư Tín	Đỗ Mạnh Trường	334
53	Phân Ưu		338

ĐA HIỆU SỐ 115

Phát Hành Tháng 1- 2019

TTNDH VINH DANH CỜ VÀNG

Đa Hiệu phát hành định kỳ, mỗi năm 3 số, vào các tháng 1, 5, 9. Đa Hiệu số 115 đã được phát hành vào tháng 1, 2019.

Rất mong quý vị cộng tác viên đóng góp bài vở cho
Đa Hiệu số 116, trước ngày 1 tháng 4 năm 2019.

LÁ THƯ TỔNG HỘI

Garden Grove, ngày 10 tháng 1 năm 2019

Kính thưa quý Niên Trưởng, quý Chị,

Thưa quý bạn Đồng Môn, Cựu SVSQ/ TVBQGVN, và các anh chị TTN Đa Hiệu,

Một mùa Đông ảm đạm sắp qua đi và một mùa Xuân hy vọng đang bước tới. Trong tiết trời đất đang giao hòa, tất cả anh em Cựu SVSQ chúng ta đều hy vọng và mong muốn được sống lại những ngày xưa thân ái.

Vào những ngày cuối năm, ai cũng mong chờ ngày đầu năm được sum họp trong không khí vui vẻ đầm ấm của mọi người trong gia đình. Gia đình Võ Bị của chúng ta cũng vậy, và mọi người chúng ta đều nghĩ tới anh em ở xa, đang gặp hoàn cảnh khó khăn, những anh em bị thương tật, các chị quả phụ, các cháu cô nhi. Chúng ta cùng ước ao được chia xẻ chút quà, chút tâm tình với niềm tin ngày đầu Xuân sẽ đem lại một năm mới tươi sáng và tốt đẹp hơn.

Chúng tôi xin được cảm ơn anh Hoàng như Cầu, Trưởng Ban Xã Hội của Tổng Hội, trong nhiệm vụ thường xuyên hằng năm theo định kỳ, nhắc nhở các khoá, các địa phương đừng quên các anh em và các Cô Nhi Quả phụ nhân dịp Xuân về. Cảm ơn cô Tammy Huỳnh đã cổ động các anh chị TTN/ĐH tham gia vào dòng chính, tiếp tay với các Chú, các Bác, tăng thêm nội lực cho Cây Mùa Xuân Võ Bị được trở sinh thật nhiều hoa tươi thắm cho một mùa Xuân Mới đầy Hy Vọng. Cảm ơn tất cả các Niên Trưởng và anh em, trong vài tháng qua đã giữ được thái độ tương kính lẫn nhau giữa anh em một nhà để chúng ta khi gặp lại nhau có thể trao nhau nụ cười của những ngày xưa thân ái.

Chúng ta đừng để cơ hội tốt đẹp này vượt khỏi tầm tay.

Trong yêu thương, tha thứ và quên đi quá khứ, anh em chúng ta sẽ ngồi lại với nhau thoải mái và cùng hướng về một tương lai tốt đẹp hơn.

Khi đặt chân đến bến bờ tự do, khởi đầu chúng ta đến với nhau qua Khoá, sau đó chúng ta cùng tập hợp trong các hội Võ Bị địa phương. Sau cùng vì nhu cầu, chúng ta đã thành lập Tổng Hội. Vì thế, Tổng Hội, là đại diện, là gạch nối giữa các khoá và các Địa Phương. Sức mạnh của Tổng Hội có là do ý chí chung của các CSVSQ khắp nơi trên thế giới.

Tổng Hội là của tất cả anh em chúng ta, không phải của riêng ai. Vì thế, việc ngồi lại với nhau là việc cần làm của từng anh em chúng ta. Chúng tôi chỉ là người được anh em đề cử làm người đứng **làm chuẩn** giờ cao tay để kêu gọi Tập Hợp. Anh em chúng ta có đến, vào hàng thì chúng ta sẽ có đội ngũ trật tự. Còn nếu anh em chúng ta cứ mãi đứng ngoài hàng kêu gọi người đứng chuẩn phải chạy chỗ này, chỗ kia để thay đổi vị trí theo ý anh em thì đến bao giờ chúng ta mới có được hàng ngũ chỉnh tề?

Ước muốn của Tập thể chúng ta là sự thuận nhất trong anh em, sự hài hòa trong sinh hoạt, và đối xử với nhau bằng Tình Tự Võ Bị. Chúng tôi, chỉ thực thi ý muốn đó của anh em, nên đã nhiều lần đề nghị anh em chúng ta không nhắc lại chuyện cũ, không phê bình chỉ trích kết tội ai. Không ai trong chúng ta hoàn hảo cả, do đó việc phê phán chỉ trích nhau để gây chia rẽ là việc dễ dàng và kẻ muốn chia rẽ chúng ta đã biết lợi dụng. Những toan tính hơn thua, lòng nghi kỵ, sự ganh ghét là những chiếc gai nhọn ngăn cách anh em chúng ta đến với nhau. Yêu thương và tha thứ là chất keo kết hợp.

Mùa Xuân năm nay đang trở muôn hoa tốt tươi. Xin hãy giúp cho những nụ hoa được kết trái tốt lành để mùa gặt tới anh em chúng ta đến với nhau bằng tất cả sự kính mến, yêu thương vui vẻ và tôn trọng nhau.

Tổng Hội là của tất cả anh em chúng ta, của mọi cựu SVSQ

Võ Bị. Tổng Hội luôn luôn mở rộng vòng tay cho tất cả mọi người và luôn tôn trọng mọi người. Anh em muốn sinh hoạt theo nhóm có lợi ích riêng, hoặc cùng sở thích với nhau thì đó là quyền hợp pháp của anh em chúng ta và Tổng Hội luôn trân trọng.

Anh em, đã giao cho chúng tôi trách nhiệm quản trị trong một nhiệm kỳ, hãy giúp chúng tôi giữ cho Tổng Hội được sinh hoạt hài hoà, vì quyền lợi và danh dự của Tập Thể chúng ta. Hãy chuẩn bị cho nhiệm kỳ kế tiếp bằng cách lựa chọn người trẻ trung, đủ khả năng tài giỏi, và được sự đồng tình của số đông, để thay thế chúng tôi cách hợp lệ.

Trong những thư Tâm Tình với anh em, chúng tôi có nêu ý kiến là một số anh em chúng ta vì tuổi tác, vì sức khoẻ, vì ít sinh hoạt chung, không có thông tin chính xác, đã quên mất căn cước Võ Bị của mình nên đã có những ngôn từ bất xứng với anh em. Các anh em đó không còn nhớ anh em mình là ai, nhưng chúng ta, các Cựu SVSQ/ VB, thì biết ai là anh em mình để luôn yêu mến, kính trọng và không làm hại uy tín của nhau.

Xin kính chúc quý Niên Trưởng, quý Phu Nhân, các bạn Đồng Môn và các anh chị TTN/ ĐH một năm mới tràn đầy niềm vui, sức khoẻ và mọi sự tốt lành.

TM. Ban Chấp Hành Tổng Hội
Tổng Hội Trưởng TH/CSVSQ/ TVBQGVN
kiêm Chủ Nhiệm Tập San Đa Hiệu

A red circular official seal of the Vietnam Veterans Association (Tổng Hội) is centered on the page. The seal contains the text "QUỐC HỘI VIỆT NAM" at the top, "TỔNG HỘI" in the middle, and "HỘI LÍNH QUÂN" at the bottom. A black ink signature is written across the seal.

CSVSQ Nguyễn Văn Thiệt, Khoá 18

TRÔI THEO DÒNG PHÚC-LẠC

Nguyễn Diễm Nga - K17/2

Bỗng dưng, tôi chợt thấy mình trong vai cô nàng June Woo - người dẫn chuyện trong phim “The Joy-Luck Club” (Phúc Lạc Hội) - tên một bộ phim ra đời năm 1993 được dựng theo tiểu thuyết cùng tên của nhà văn Mỹ gốc Hoa Amy Tan.

Đây là một phim mà tôi rất thích và đã tìm đọc tiểu thuyết để có thể hiểu rõ hơn tâm lý các nhân vật. Trong phim, nữ tài tử Kiều Chinh yêu mến của cộng đồng người Việt chúng ta đã thủ vai bà mẹ Suyuan Woo (mẹ của June Woo) - một trong bốn vai chính trong phim kể về cuộc đời của bốn bà mẹ trong thời Đệ Nhị Thế Chiến xảy ra tại Hoa Lục và sự kết nối giữa họ với thế hệ thứ hai trên xứ sở lưu vong. Một câu chuyện đẹp ghi lại tâm tư qua lăng kính của những người con gái những cảm nghĩ về

Cô Diễm Nga, K17/2 trong buổi hội ngộ 55 năm của Khóa 17, 2017.

cuộc đời các bà mẹ qua khói lửa chiến tranh và thời hậu chiến bằng một sự thấu hiểu, cảm thông và đầy kính trọng.

Có khác chăng là trong câu chuyện của tôi, không phải là bóng hình và cuộc đời của những bà mẹ, mà là của những người cha, người chú dưới màu áo chiến sĩ Việt Nam Cộng Hoà. Câu chuyện của tôi cũng không xoay quanh bàn mặt-chược, mà xoay quanh sự nối kết về những đề tài văn bút thân tình. Vì thế, có lẽ là tôi đang... mạo muội, đưa các “ông bố” ngồi vào chiếc ghế của các “bà mẹ”, rất có thể họ sẽ... nổi giận!

Tuy nhiên, tôi có lòng tin rằng họ sẽ tha thứ cho tôi, một khi họ thấu hiểu được những cảm xúc “Phúc-Lạc” trong lòng tôi qua khoảng thời gian mấy chú cháu đã liên lạc cùng nhau trong một tinh thần tương thân tương ái.

Đầu tiên, xin cho tôi chia sẻ về chữ “Phúc” (Luck)

Người xưa thường nói “phúc họa khôn lường” và câu chuyện “Tái Ông thất mã” thường là một lời an ủi cho những ai không may mắn khi gặp... họa. Tái Ông gặp “họa” khi mất con ngựa đực, nhưng rồi lại có “phúc” khi con ngựa đực bỗng dung quay về mang theo một con ngựa cái, rồi cặp ngựa sinh ra ngựa con. Con trai ông Tái cưới ngựa con lại bị cái “họa” ngã ngựa gãy chân. Nhưng vì gãy chân nên anh con trai lại có “phúc” không phải làm một anh lính Tàu... bành trướng. Thật đúng là một chuỗi phúc họa khôn lường!

Tôi cũng không may mắn, vì bố tôi không còn ở trên cõi đời này nữa. Nhưng tôi tin rằng bố tôi linh thiêng đã run rui tôi gặp được những người bạn đồng môn huynh đệ của ông để họ thay thế ông dẫn dắt tôi trên con đường trước mặt.

Tôi cảm thấy tôi quả thật có phúc, vì giống hệt như vị thế của cô nàng June Woo trong Phúc Lạc Hội, tôi đã được ngồi vào chiếc ghế của bố tôi sau khi ông ra đi, để liên lạc, để đối thoại, để đọc và học hỏi từ các bậc cha chú của mình, mà mỗi một vị, vô hình chung, đại diện cho một quân binh chủng hào

hùng trong Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà.

Các chú bác của tôi, sau bốn mươi ba năm, giờ đây họ đều đã bước vào ngưỡng cửa “xưa nay hiếm”. Có một bài thơ của nhà thơ Du Tử Lê mà tôi rất thích, đó là bài “Lục Bát, 70” với những câu sau:

*tôi đi xuyên qua lời thề,
thấy tôi thơ ấu bèo nhèo chiến tranh.
tôi đi xuyên qua màu xanh
thấy trên khung vải nổi gân nổi buồn.
tôi đi xuyên qua mùi nhang,
thấy như buổi sáng điệu đàng... vết thương.
tôi trôi theo tôi-con-sông...*

Tôi thích những hình ảnh ẩn dụ sâu sắc mà nhà thơ đã dùng vì tôi cũng đã bắt gặp “tôi trôi theo tôi-con-sông” và “đi xuyên qua” hình bóng, những câu chuyện, những tác phẩm của cha chú để chợt nhận ra những cảm nghĩ, những nhận định của mình về lịch sử, về cội nguồn đã “trưởng thành” hơn trong khoảng thời gian rất gần đây.

Chính vì thế, tôi tin rằng đây chính là chữ “Lạc” (Joy) mà mình vừa... tìm được!

Nếu trước đây, tuy là “con nhà lính”, nhưng vì “nhi nữ thường tình”, tôi chỉ có một khái niệm khá chung chung về quân đội. Tôi không hiểu rõ nét cho lắm về các Quân/ Binh Chủng khi nghe nói đến. Thì giờ đây, tôi đã hiểu rõ hơn sự khác biệt giữa Quân Chủng và Binh Chủng. Có ba Quân Chủng chính: Không Quân - Hải Quân - và Lục Quân; mỗi Quân Chủng bao gồm nhiều Binh Chủng. Ví dụ như Lục Quân sẽ bao gồm các binh chủng Thủy Quân Lục Chiến, Nhảy Dù, Biệt Kích Dù, Lục Lượm Đặc Biệt, Biệt Động Quân, Bộ Binh, Thiết Giáp, Pháo Binh, vv... và cho dù dưới màu cờ hoặc sắc áo nào, thì nhiệm vụ của tất cả những người lính trong Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà cũng đều là chiến đấu cho lý tưởng

Bảo Quốc An Dân vô cùng cao đẹp.

Bố tôi khoác áo Thủy Quân Lục Chiến sau khi tốt nghiệp Võ Bị. Vì sao bố tôi lại chọn binh chủng này vẫn là một câu hỏi day dứt trong lòng tôi. Những đứa con như tôi vẫn thiếu sót như vậy đó! Bởi vì tôi đã luôn luôn nghĩ rằng bố tôi sẽ sống đời, sống mãi với chúng tôi, để mỗi khi cần, chúng tôi có thể chạy về bên cạnh để hỏi người. Thật đáng tiếc!

Tuy nhiên, trong cái rủi vẫn có cái may: “Sẩy cha còn chú”. Tôi vui vô cùng khi tìm thấy hình ảnh bố tôi dù chỉ thấp thoáng trong một vài bài viết, trong những lá thư, trong những mẩu chuyện khi liên lạc với các chú đồng môn và niên đệ của bố tôi.

Theo như lời kể của chú Tô Văn Cấp K19 thì bố tôi, cán bộ Nguyễn Tiến Đức Khóa 17, trong tám tuần lễ đầu “huấn luyện” đã dùng cái quyền làm “hung thần” mà “net” các tân khóa sinh Khóa 19 trong đó có chú Cấp, như thế này:

- Chương trình văn nghệ dành cho các tân thiếu úy Khóa 16, các anh là tân khóa sinh K19, tôi đặc biệt cho phép tham dự, nhưng không được phép cười, cấm vỗ tay.

Ôi! Kết quả là các chú dù “vi phạm” vỗ tay hay không thì vẫn bị bố tôi phạt bông súng Garant chạy mấy vòng sân quanh doanh trại. Về sau này, vì nhu cầu của của chiến tranh, quân đội chuyển bố tôi qua Không Quân, ngành “Huấn luyện”, có lẽ cũng từ sự nổi tiếng vì kiểu “net” rèn luyện tính “huấn luyện” thế này chăng? Xin bật mí một “nickname” của bố tôi là “Đức mạnh-xà-lam” mà các chú “lính mới” vẫn thường gọi khi bị... cạo!

Có một bài viết đã đưa tôi khởi sự tìm về với cội nguồn “Giống Cùi” của mình khi tôi đang thắc mắc “không biết hỏi ai”. Đó là bài “Thầy Cùi Có Linh Thiêng...” trong Tập San Đa Hiệu số 112 của cựu Bắc Đẩu Võ Ý K17. Và kể từ đó, như là một sự hữu duyên, “tôi trôi theo tôi-con-sông”... trong dòng “Văn Bình” từ nhánh sông này sang nhánh sông khác.

“Đi xuyên qua” các bài viết của cậu Võ Ý, tôi hiểu được rằng đằng sau lớp áo ngoài hào nhoáng thường được gắn nhãn “Hào hoa dưới đất - Hào hùng trên không”, lại có một lớp áo trong vô cùng hào hiệp và đầy nhân bản. Câu chuyện của Đại Úy Phi Công Phạm Văn Thặng, mùa Hè năm 1972, là một minh chứng. Trong một chuyến bay yểm trợ cho mặt trận Kontum, chiếc khu trục của Đại Úy Thặng bị trúng đạn phòng không của địch. Thay vì nhảy dù thoát thân, Đại Úy Thặng sợ máy bay còn đầy bom đạn của mình sẽ đâm vào khu đông dân cư, nên quyết định cố đưa chiếc phi cơ của mình đáp ép buộc (force landing) trên một thửa ruộng. Máy bay chạm mô đất và phát nổ, Đại Úy Thặng đã anh dũng hy sinh.

Nhạc sĩ Văn Cao có viết trong hành khúc “Không Quân Việt Nam”:
*Ta là đàn chim bay trên cao xanh...
Đi không ai tìm xác rơi... Hối tiếc tấm
thân mà chi...*

Tôi đã vô cùng xúc động khi đọc những dòng này của nhà văn Quân Cảnh Hoàng Khởi Phong viết về... xác rơi: “...Nhưng với những người còn hiện diện trên cuộc đời này, trong nước hay ngoài nước, tôi biết rõ một điều: Tuy họ còn sống, nhưng họ chính là những cái xác rơi khắp bốn phương trời. Không ai phải bận tâm đến chuyện đi nhặt xác họ. Bởi vì chính họ, kể từ khi không còn được làm bạn với bầu trời tổ quốc trên đầu, thì phần hồn mới là đáng kể. Cái phần hồn đó của ai nấy giữ.”

Đó cũng là tiếng hót bi thương ai oán mà nhà thơ Không Quân Cung Trầm Tưởng đã cất lên trong bài “Lệ Chuông”:

*Nay muốn bay lên không có trời
Trong lòng gãy cánh nằm im hơi*

*Chim vốn là tim, trời là máu
Không máu tim nào chẳng héo rơi...*

“Đi xuyên qua” những bài viết của chú Tô Văn Cấp K19, tôi hiểu được nhiều thêm về Tiểu Đoàn 2/ Thủy Quân Lục Chiến từng được mệnh danh “Trâu Điên” và nhất là biết được vai trò của những cố vấn Mỹ trong cuộc chiến Việt Nam. Sự thất bại của Miền Nam Việt Nam là do bị đồng minh Mỹ bỏ rơi, nhưng ký ức của những ngày chiến đấu sinh tử tại chiến trường Việt Nam luôn in sâu và vĩnh viễn được trân trọng trong lòng những người cố vấn Mỹ. Điều này làm tôi vô cùng cảm động.

“Đi xuyên qua” tác phẩm “Tàn Con Binh Lửa” của nhà văn Biệt Cách Dù Lê Đắc Lực, tôi cảm thấy thấm thía với hai câu thơ mà cô giáo Pha, một nhân chứng sống đã thốt lên qua máu và nước mắt:

*An Lộc Địa sử ghi chiến tích
Biệt Cách Dù vị quốc vong thân*

Trong gia đình tôi có một người cậu ruột (em trai mẹ) đứng trong hàng ngũ “green beret” của LĐ81BCND. Cậu tôi là một trong số rất ít người vượt ngục tù cải tạo thành công và đến được bến bờ tự do, thế nhưng cậu tôi rất ít nói về mình. Đọc “Tàn Con Binh Lửa”, tôi mới thảng thốt nhận ra sự liều lĩnh gan dạ của nhiệm vụ “nhảy toán” trong lòng địch, cũng như sự chiến đấu thật sự “sát cánh kê vai” của những người lính Mỹ bên cạnh những người lính Việt Nam Cộng Hoà. Xin các bác, các chú trong Liên Đoàn 81 Biệt Cách Nhảy Dù nhận nơi đây lòng ngưỡng mộ của một hậu duệ đối với một binh chủng anh hùng và bất khuất cho đến phút cuối cùng của cuộc chiến.

Tôi lại có một người cậu khoác áo phi công và cậu tôi đã quyết định chọn làm một hạt cát kiêu hùng bên bờ biển Sa Huỳnh vào cuối tháng Tư 1975, khi miền Trung thất thủ. Nhờ bài viết “Chuyến Bay Cuối Cùng” của bác Trần Ngọc Toàn K16/ TQLC, gia đình tôi được biết rõ hơn về diễn tiến trên

chuyến bay định mệnh Chinook CH-47A và những phút cuối cùng anh dũng của cậu tôi.

Tôi rất thích lời chia sẻ của người chị em hậu duệ mang tên Yvonne Trần (con gái của cố Đại Úy Trần Đăng Túc Tiểu Đoàn 2/ TQLC) với thể hệ đi trước như sau: “*Hãnh diện về cha chỉ là hãnh diện cá nhân, nhưng hãnh diện nhất của cháu là biết sự thật về chiến tranh đã có những người lính miền Nam hy sinh để bảo vệ Tổ Quốc và đồng bào khiến cháu không thể nào quên được.*” (Trích “Cha Ôi! Con Rất Hãnh Diện Về Cha” - Captovan K19/ Tập San Đa Hiệu, 114)

Gần đây nhất, hành trình trôi-sông lại đưa tôi đến với nhánh sông văn Bắc Âu để hạnh ngộ nhà văn Bộ Binh Phạm Tín An Ninh. Trong nhánh sông dẫn ra cửa biển bâng bạc ấy, chú Ninh có nhắc đến một con suối Tây Nguyên mang tên “Y-Broc Niê” đã chảy nhập dòng, một “Nhà Thơ Đi Lính” đã mang văn thơ người Kinh chuyển thể qua ngôn ngữ đi vào những tâm hồn những chiến sĩ xứ Thượng (Sau Cuộc Biển Dâu/ Phạm Tín An Ninh - Tập Truyện, 2017). Trong khói lửa chiến tranh, vị trí của thơ văn dạt dào và quan trọng đối với tinh thần những người chiến sĩ biết là bao!

Ngoài những tác phẩm mà tôi được đọc, tôi còn được “đi xuyên qua” những lời khuyên vô cùng quý báu từ một chú Mũ Nâu Biệt Động Quân Đỗ Mạnh Trường: *Hãy tự tin và trưởng thành!*

Tự tin và trưởng thành để thoát ra khỏi hình ảnh “*thơ ấu bèo nèo chiến tranh*”. Vâng! Tôi muốn được theo chân các anh-chị-em hậu duệ của mình, các Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu như Tammy Huỳnh, Christina Cao, Đỗ Nguyễn Nhật Khai, Nguyễn Hồ Diễm Anh, Đỗ Anh Tú,... vv (và rất nhiều người mà tôi xin lỗi đã không thể nêu hết tên tuổi ra đây) để nói chỉ thể hệ đi trước.

Tôi biết rằng cuộc hành trình của tôi chỉ mới bắt đầu. Ngoài kia, có biết bao nhiêu các bác, các cô chú tiền bối mà tôi vô

cùng ngưỡng mộ và mong muốn được học hỏi. Tên tuổi của họ đang lấp lánh như những khúc sông đẹp và uốn khúc, những trang quân sử kiêu hùng lấp lánh và đầy thử thách.

Nữ văn sĩ người Mỹ Margaret Mitchell đã tốn hơn mười năm trong cuộc đời bà để viết về bối cảnh nội chiến nước Mỹ trong tác phẩm để đời “Gone With The Wind/ Cuốn Theo Chiều Gió”. Riêng tôi, tôi ôm ấp ước mơ trưởng thành để được học hỏi và ghi nhận lại ít nhiều về lịch sử và cội nguồn. Một sự trưởng thành không có bóng dáng của mặc cảm tự ti “*nỗi gân nỗi buồn*” hay “*điều đàng... vết thương*”.

Tôi mơ ước được tiếp tục trưởng thành... trôi theo dòng Phúc-Lạc.

LỜI CHÚC ĐẦU XUÂN

Trần Hữu Hiền, K18

Lại sắp Xuân về, năm mới sang,
Pháo đỏ nhà ai rộn rã vang.
Cây nêu trước gió lung lay động,
Mừng chúc anh em khắp họ hàng.

*Chúc mừng Bố Mẹ tuổi ngày cao,
Vóc dáng như tiên, tóc bạc đầu.
Bên đàn con cháu vui Xuân mới,
Hưởng hết Xuân này lại Xuân sau.*

Chúc gì, xin chúc anh chị đây?
Đời đã phong sương, tháng năm ngày,
Vẫn vui vẫn khoẻ như ngày trước.
Thong thả dong chơi khắp đó đây.

*Bây giờ đến lượt chúc các em.
Tóc có hoa râm, gân cốt mềm,
Xuân xanh vẫn độ như ngày cũ
Tuổi có ngày cao, sức vẫn bền.*

Các cháu, chú xin chúc cháu nào,
Chưa chồng chưa vợ thử xem sao.
Lên chùa lễ Phật, lâm râm khấn.
Thành kính trong tâm, ắt thể nào!

*Riêng về các cháu có gia đình,
Con thêm vài đũa con thật xinh.
Công danh sự nghiệp lâu bền vững,
Quà Chú đầu Xuân, vạn sự lành.*

Xuân về khắp chôn, khắp đó đây,
Xin chúc mọi nhà vạn điều may.
Vui Xuân hưởng trọn ba ngày Tết,
Hạnh phúc muôn nhà, Rồng Phụng bay...

Chúc Mừng Năm Mới!